

namiste paawsti kässo ja sure melewalla
peäle, ei woinud nemmad mitte ühtesuggust
arro kätte sada. Lutherus piddas ikka Jum-
mala sanna kallimaks kui Roma liina ülle-
ma piiskoppi sanna; agga sestammast olli
ka kohhe arvata, et Lutherus paawstiga
tüllise pididi sama, ja saige nenda. Roma
liinast moisteti Lutherust hukka ja lükkati
tedda ristikoggodussest wälja; agga mawal-
litseja, kelle rikis Lutherus ellas, kes, isse
wagga, diplane mees, ka Lutherusse jum-
malakartlikko meelt tundis, ei tahtnud ted-
da mitte lasta hukkata ilma tedda ens-
nast enne kuulamatta, ja kälis sepärrast
wägga peäle, et temmale mitte ei piddand
kohhut moistetama Roma liinas, waid Sak-
sama raiades ja Saksama kohtoseadusfi mõe-
da. Tundsid ka teised Saksama würstid
et usso: asjus Lutherusse nouwõtmisest
wägga tarwilist abbi iggamehele wois kätte
jouda, pallusid sepärrast keisrit, et wõitaks
kohtopäwa seada, kelleks Lutherust saaks
ennekuusuda; olli neil ennestel ka mitto asja

paawsti peäle kaebata ja nimmetasid kohhe
sadda kaebdust ülles. Keisri poolt käis siis
ramat wälja, mis Lutherusse kätte kästi sa-
ta, se olli kirjotud nenda:

Carolus, Jummal armust Roma
äräwällitsetud keiser, Sak-
sama: rigis.

Ausamelesinne, armas ja jummalakartlik!
Et meie ja keif rigi: üllemad, kes praego
sin kous, nouuks olleme wõtnud, need õp-
petused ja kirjad läbbikulata, mis monnest
aiast sinnust on ilmunud, käsime ja sada-
me sulle sannumed, et kolme nädala aeges
wissist feie pead tulles ja mitte ärra jä-
ma; lubame sulle ka saatjat läkkitada, kel-
lega sinna julgeste woid tulla ja ka omma
koto taggase miina, ilma middagi wäggi-
walda egga kawwalust kartmata. Nenda
on meie nou ja tahtminne. Antud Wormsi
liinast 1521messe aasta 6mal paastoku pä-
wal.

Carolus.